

ling, Vedkommende skal yde, men den, som eier 10—20 Rd. Hartkorn, kan godt indstrænge sig lovmæssig til den samme Betaling, naar han ikke har Willie til at give Mere. Jeg kunde endog have ønsket, at man var gaaet saa vidt, at man havde sagt, at den faste Løn skulde udredes af Statskassen; thi det kan ikke negtes, at denne Betaling af Amtsrepartitionsfonden falder hovedsagelig paa Hartkorns-Brugerne og Gierne, og idet der her siges, hvormeget der skal ydes i det enkelte Tilfælde af Gaardmænd, Husmænd og Indsiddere, tales der ikke om, hvormeget der skal ydes af mange andre Næringsdrivende paa Landet, som ikke ere Hartkornsbrugere, og som kunne have betydelig Indtægt. Jeg veed nok, at der staar i Loven af 8de Mars 1856, at de skulle yde Betaling i Forhold til Gaardmænd og Husmænd, med hvem de nærmest kunne sættes i Klasse; men dette er en meget variabel Bestemmelse, som det ikke er godt i det enkelte Tilfælde at finde tilrette med. Af den Grund forekommer det mig, at det Allerhelbigste havde været, at man havde tillagt Distriktsjordemødrene en saa stor fast Betaling i Pengeløn og Emolumenter, at i det Mindste Pengelønnen, der skulde ydes dem, var tilstrækkelig til at dække den Betaling, som er fastsat at skulle udredes af de Vedkommende i de enkelte Tilfælde, og at denne Pengeløn blev ydet af Statskassen, hvormod Emolumentene gjerne kunne udredes af Amtsrepartitionsfonden. Saa havde det været en nogenlunde god Fordeling imellem de forskellige Ydere, som yde deres Bidrag, dels gennem Statskassen dels gennem Amtsrepartitionsfonden. Men det er jo muligt, at det høie Thing ikke vil gaa saa vidt at lade Statskassen udrede Pengelønnen, og det er jo ogsaa muligt, at man heller ikke vil gaa saa vidt at yde Jordemødrene det Hele i en fast Pengeløn; men det forekommer mig dog, at, dersom man ikke vil gaa ind paa dette Princip, maa man helst, hvad Betalingen for de enkelte Tilfælde angaar, blive staaende ved det Nuværende, som man er vant til, og ikke gaa hen og forhøje Betalingen, uagtet vistnok de Allerslejte ville indrømme, at Fordelingen af denne Ydelse er høist ulige og høist ubillig i mange Tilfælde. Jeg kan, som sagt, ønske en Del Forandringer i Lovforslaget, og dersom det ikke bliver henvist til et Udvalg, vil jeg forbeholde mig at stille Endringsforslag dertil til 2den Behandling.

Bønloffe: Jeg skal som den ærede foregaaende Taler ikke modsætte mig den Lønningsforhøielse, som er foreslaaet i Lovforslagets § 1, og som gaar ud paa, at Pengelønnen skal forhøies fra 30 Rd. eller 60 Kr. til 70—120 Kr. efter Amtsraadets Skjønne. Men der følger en Sætning derefter, som siger, at Lønnen ikke senere kan forandres uden Justitsministerens Samtykke; dette er en Bestemmelse, som Landstinget har indsat, thi

den fandtes ikke i Regjeringens oprindelige Lovforslag. Det forekommer mig ikke, at det er nogen heldig Bestemmelse; thi det kan da have sine Vanskeligheder, hvad enten Lønnen skulde forhøies eller nedsættes, idet Justitsministeren maatte kunne være modvillig og ikke vil gaa ind paa Amtsraadets Forslag, medens det dog er klart, at Amtsraadet maa være bedre kjendt med de lokale Forhold, end Justitsministeren kan være det. Jeg forstaar heller ikke, hvorfor man skal have Justitsministerens Samtykke til en saadan Forandring. Dernæst findes der en Bestemmelse i Lovforslagets § 1 om Afsættillæg til de dygtigste Jordemødre. Jeg vilde rigtignok have ønsket, at der i Stedet for Ordet dygtig havde staaet saaledes som i § 2 „god Tjeneste“; thi det er virkelig vanstelig at udfinde, hvem der bør komme ind under Begrebet dygtig og hvem ikke. Jeg antager, at det vil blive den almindelige Regel, at Enhver, der har tjent i 15 Aar, uden at der er bleven ført Klage over hende, vil komme ind under dette Begreb; jeg tror ialtsald ikke, at det vil være muligt at gaa frem paa anden Maade. Dersom man skal beholde de 3 Klasser i § 3, forekommer det mig, at man burde have en 4de Klasse, hvad enten man nu vilde gjøre Forskjel mellem større og mindre Gaardmænd, eller hvorledes man vilde udtrykke sig; thi med de 3 Klasser bliver Forskjellen mellem, hvad der skal ydes af den 1ste og den 2den Klasse, enten for stor eller ikke stor nok. — Ogsaa jeg kunde ønske udeladt sidste Punktum af 1ste Stykke i § 3, saa at ingen Betaling blev ydet for dem, der faae Hjælp af Fattigvæsenet. Jeg tror, at det vilde være heldigere at forhøje den faste Løn, i Stedet for at yde Betaling i saadanne Tilfælde.

Rasmussen: Jeg kunde gjerne have undladt at begjære Ordet, da jeg i Et og Alt kan henholde mig til, hvad min ærede Sidemand (N. Madsen) har udtalt; men jeg tror dog, at det kan være gavnligt, at der rejser sig flere Stemmer angaaende Forslaget, for at muligt den høitærede Justitsminister derved kan blive mere bekendt med den Stemning, der her hersker om Sagen. Jeg kan ligesom min ærede Sidemand udtale, at jeg heller ikke har Noget imod den Lønningsforhøielse, der gives i denne Lov, men jeg kunde rigtignok ogsaa ligesom han ønske, at Lønningerne vare bleve noget høiere og Laxterne noget lavere eller ialtsald saaledes, som de nu ere. Jeg tror virkelig, at de her foreslaaede Laxter i mange Tilfælde ville blive for haarde, navnlig for den fattigere Del af Befolkningen. Naar det saaledes siges, at en Husmand skal give 3 Kr., da er jeg ganske overbevist om, at det i mange Tilfælde kan træffe sig saaledes, at de, der skulle udrede en saadan Betaling, have meget daarlig Raad dertil, og dog ere de saaledes stillede i Samfundet, at de ikke kunne faae Hjælp andetsteds fra. Der er Husmænd, som,